

Таоизм

Таоизм нь гүн ухаан, эсвэл шашин шүтлэгийн уламжлалд хамрагдах бөгөөд гол агуулга нь Даот механизмтай зохицож амьдрахад оршино. "Тао" гэдэг үг нь " бүгдээрээ юмаар дутахгүй" , өөрөөр хэлбэл байгаль ертөнцөд хүмүүсийн амьдрал адилхан гэж үзэж "байгаль" гэж хөрвүүлэгддэг ч энэхүү үг нь ихэвчлэн "зам " эсвэл "зарчим" гэж орчуулагддаг байна. Таоизм нь Хятадад , түүнчлэн бусад өрнөд зэргэлдээ нутгуудад тийм ч хүчтэй нөлөө үзүүлж байгаагүй билээ. Мөн Таоизмийн шашины хүмүүс бусад улсуудын шашинд оролцох , зохион байгуулах хууль ёсны эрх мэдэлгүй байсан юм. Таоист философи нь Хятад үндэслэлтэй ба орчин цагийн Хятадын амьдрал ч мөн үүнээс гаралтай. Таоистуудын ёс зүйг онцолвол энэрэнгүй сэтгэл , тэсвэр тэвчээр , төлөв даруу байх гэсэн гурван үнэт зүйлсийг эрхэмлэдэг бөгөөд хүмүүс хоорондоо эрүүл мэнд , урт удаан наслалт ба тайван ажиллахыг илүүд үздэг байсан байна. Доагийн гарал үүсэл нь дэлхий ертөнцийн тогтолцоо эсвэл доагийн бодит болон олон дүрмийн үр дүн юм. Таоизмууд өвөг дээдсийнхээ сүнснийг болон мөнхөд дуурсагдах хүнийхээ төлөө хүндэтгэл үзүүлэх нь ард түмэнд нийтлэг байдаг. Мөн хятадын хоол хийх урлаг, одны зурхай, Зэн буддын шашин, хятадын хэд хэдэн тулааны урлаг, уламжлалт анагаах ухаан, фенг шуй ба маш олон төрлийн кикон нь Таоизмийн бүх цаг хугацааны түүхтэй нягт холбоотой.

❖ Зөв бичлэг ба дуудлага

Англи хэлний ярианд тэрхүү романизэйшн үг "Таоизм"-г "Даоизм" гэх нь арай дээр гэж үздэг байна. Энэхүү үндэсний хятад үг нь "зам" гэж орчуулагдах ба хуучин Вэйд гилес системд Тао гэдэг байсан бол орчин цагт Пиньян буюу хятад ханзыг англи хэлэнд буулгах системд Дао хэмээн бичигдэх болсон байна. Энэхүү хятад үг нь тоа, доа буюу зам гэсэн уг нь дээр "изм" дагавар залгах зарчмаар уг үг бий болсон байна. Зарим хятад хэл судлаачид доазмиг буруу дуудлагатай үг буюу гаднаас орж ирсэн үг гэж ярьдаг. Иймээс судлаач нарын дунд ширүүн маргаан гардаг. Даоизмийн дуудлага нь байнга /даоизм/ гэж дуудагддаг боловч англи хэлтнүүд үүнийг эсэргүүцэж /таоизм/ гэж дуудлагатай байх ёстой гэж үздэг. Вадэ-гилэсийн онолд тао болон хятадын ханзыг англи хэлэнд буулгах системд дао ни ижилхэн тойзм даойзм гэж хэлэгддэг. Жонэс авэражсийн тоа гэдэг номонд энэхүү дуудлагийг тодорхой тусгасан байдаг. Тао болон Таоизмыг ярианд /Дао/ , /Даоизм/ гэж дууддаг ба хятад хэлний уншлагад Англи гийгүүлэгч авиа шиг сул дууддагддаг. Америк ба Британ англи хэлний толь бичигт Таоизмыг өөр өөрөөр дууддаг.

❖ Хагаралдал

Таоизм нь маргаан , тэмцлээс болж хоорондоо хуваагдсан. Ливиа Кон нь үүнийг дараах байдлаар гурав ангилж үзсэн:

1. Таоизмын гүн ухаан : Гүн ухааны сургууль нь Дао Дэ Жинг , Зуанжид суурилсан байсан.
2. Таоизмын шашин : Хятадын нэгэн гэр бүл нь хоцорсон жилийнхээ турш "Тэнгэрийн эзэд " шашинаасаа Хятадын нэгэн шашины зохион байгуулсан хөдөлгөөн орно. Дараа нь Ортодокс шашин (Зенгүйн) , Бүрэн реализмын (Кюанзен) шашины бүлэглэлд багтаж, Жан даолинд удам угсаа нь буцаж орох эрхийг олгодог байсан.

3. Таоизм хүмүүс : Хятадын үндэсний шашин шүтлэг

Энэ нь Таоист сургуулийн категоризэйшнд ярвигтай саад хийхтэй холбогдсон хөдөлгөөн бас явцуу бүлэглэл юм. Зарим эрдэмтэд Дао-Жиа болон Дао-Жиаогийн хооронд ямар ч ялгаа байхгүй гэж үздэг. Дао-Жиа нь ганц сургууль шиг ойлгогдсон байхад тэрхүү эртний Хан улсад "Таоизм" тэргүүн боллоо гэж Хансэн мэдэгдсэн байдаг. Лаозь ба Зуанзигын энэхүү зохиолд ганцхан Хан улсын уламжлалын тухай бичсэн байдаг. Гэхдээ урьд өмнө нь энэ нь байгаагүй байна. Энэхүү Зуанзи нь эртний Даодэжинтэй адилхан байгаагүй. Мөн Грахам улсын Зуанзи үхэх үе хүртлээ өөрийгөө Таоистад таниулж чадаагүй билээ. Таоизм нь Абрахамик үндэсний шашинтай адил шашныг байгуулсан ба шашин сүсгийн тодорхой байх эсвэл Хятадын үндэсний шашин сүсэг шиг уламжлалт шашныг нотолдог Таоизм Робинэтын тэрхүү зарчим, бас гол нь шашинд багшлахаас гадна хугацаа шашин сүсгийг ойлгох нь илүү сайн, ба тэр өөрийгөө сүсэглэгч гуйдаг эсвэл Таоизм тэрхүү замыг дагадаггүй гэж нэгэн түүхч хэлсэн байдаг. Маш их эрдэм номтой газар үхэшгүй мөнхийн төлөө эрэлхийлэлтэнд нэгэн цэгт туссан сургууль шиг цаазал гэж Хэнри Маспэро тэмдэглэсэн.

❖ Таоизмын түүх

Таоизмын зарим дүрэм журам нь илүү хоцорсон байсан тул Хятадын балар эртний үндэсний шашин сүсэг нь Таоист уламжлалтай нийлсэн байж болзошгүй. Лаозь уламжлал ёсоор Таоизмыг үндэслэгч нь Таоизмын ойрын хамаатан байх эсвэл таоизмын уугуул хүн байх ёстой. Лаозь эзэн хаан манай эриний дундад 2-р зуунд бурханлаг чанар мэт цолоо авсан. Эзэн

хаантнууд нь Лаози, тэдний төрөл садангуудаас хятадын Тангийн ноёрхолын үед эрх мэдэлтнүүдийг ихэсгэх шаардлага тавьсан. Эзэн хаануудын зарим дуунуудад Хуйзонгийн анхаарлыг татах явдал нь таоизмд нөлөөлж байсан ба энэ тухай Даозангийн хэвлэлд гардаг. Мөн Нео-Конфушн сургуульд күнзийн сургаал, таоизм, болон буддын шашны үзэл бодлыг санаатайгаар нэвтрүүлсэн, харин дараа нь эзэн хааны улс гүрэндээ ноёрхол тавих зорилго нь бий болсон. Уг Кингийн ноёрхолд Таоистуудаас хавьгүй дээрд тооцогдсон Конфушны сонгодог утга зохиол бүтээгддэг. Харин 18-р зууны турш тэрхүү эзэн хааны номын сан батлагдсан, гэвч бараг бүгдээрээ таоист номнуудыг оруулдаггүй байжээ. Дараа нь 20-р зууны эхэн үед таоизмууд азгүйтэлд унасан. (Учир нь Бээжингийн Цагаан үүл сүмэнд Даозангийн зөвхөн нэг хувилбар нь хадгалагдан үлдсэн). Таоизм нь Бүгд найрамдах хятад улсын таван нэртэй шашин сүсгийн нэг нь бөгөөд Хятад Таоист Холбоо улсын төрийн алба дундуур өөрийнхөө идэвхи үйл ажиллагааг зохицуулдаг.

❖ Шашин шүтлэг

Таоистууд янз бүрийн үндэслэлтэй эх сурвалжуудаас илрүүлсэн номлолд итгэдэг. Тийм учраас Таоизмын өөр бусад газрууд өөр өөр шүтлэгтэй байдаг байна. Гэсэн хэдий ч зарим хэсэг хүмүүс хоорондоо нийлж ойролцоо шашины бүлэглэлийг үүсгэдэг. Эдгээр нь Тай чи эсвэл Иен яины бэлэг тэмдэгтэй холбоотой ба Вү вэй улсын үзэл бодолд Иен яингийн завшаан бүрийг тэнцвэржүүлэх боломжийг хайдаг. Ерөнхийдөө Таоистуудыг жам ёсны дэс дарааг хэрэгжүүлэх , бодит байдалд итгэдэг гэж ярьдаг.

❖ Ёс заншил

Таоист шашин судлал нь уг Даодэжинг болон Зхуангзы-аар шийдвэрлэгдсэн өөр өөр сэдвийг онцолж үздэг , эсвэл Вү вэйгээс “ амар хүч чармайлт ” гэсэн өнцгөөс хардгийн адил эх байдлаараа байх , амьдрах эрч хүч , энх тайван , нарийн эль хуль байдал , тусгаарлах , уян налархай байдал , аяндаа явагдах чанар , авхаалжтай байдал , хэрэглэх хугацааны хүний зам , ярианы зам ба жолоодож байгаа ёс заншлийг эрхэмлэдэг .

❖ Тао

Тао нь шууд утгаар нь “ зам ” гэж орчуулагддаг , гэвч заримдаа зас, зүг чиг, чиглэл , номлол гэсэн утгатай байдаг. Таоизм нь Күнзийн сургаалийн ёс суртахуунт тогтолцоотой байсан, гэвч энэ нь аяндаа жам ёс, мөнхийн амьдрал, эмх замбараагүй байдал буюу Таоизм. урсгал болж өөрчлөгдсөн гэж Вин-цим Чан хэлсэн байдаг. Харин Хансэн эдгээр саланги утгатай, өвөрмөц онцлогтой нь санал нийлдэггүй байсан. Байгалийн тэрхүү тао нотолдог итгэл найдвараас болж , байгальтай Тао хүнтэй нийлэгдсэн гэж Мартинсон хэлдэг . Qus-ын нөгөө урсгал , үйл ажиллагаа ба оршихын нөгөө мөн чанар эрч хүч шиг , бол байн байн Тао-ын нөгөө нийтийн дараалал руу харьцуулахаар байсан . Тао бол Кэллэр-д зааснаар Баруун эрдэмтний уг няцаасан шашин судлал руу ижил төстэй адил байдаг ямар , энэ бол биш юу-х-ын тулд жишихээр байсан . Энэ байн байн аль аль нь байх болон non-existence-ын тэрхүү эх сурвалж байх гэж тунгаан бодогдсон . Тао илүү зөндөөн ол atman ба dharma-ын энэхүү Энэтхэг ойлголт лүгээ адил авч үзсэн байж байгаа , шүтэхийн юм ховор байдаг гэж Лафаргүэ нотолдог .

❖ Дэ (Тэ)

Тао улс нь Дэ улсын илэрхийлэл болсон хүч чадалтай, эрэлхэг зоригтой , шулуун шударга байх үзэл бодолд бүгдээрээ нийлсэн. Дэ нь “зам” буюу Таогийн амьдралын идэвх, эсвэл хөгжил дэмжлэг нь юм. (Дэ нь бусад цагаан толгойнд ихэвчлэн Тэх эсвэл Тэ гэж дуудагддаг)

❖ Вү вэй

Таоисмын гол үзэл баримтлал бол Вү вэй улс юм. Вү вэй гэдэг нь шууд утгаараа “идэвхгүй” гэсэн үг юм. Энэ нь “ Идэвхгүй ” эсвэл “ Амархан хийх ” гэсэн Вү вэй-гийн буруу үзлээр мэдэгддэг. Таосмын гол үзэл санаа , мөн Таоист гүн ухааны онцлог нь Вү вэйгийн

дадлаг , үр дүн юм. Вү вэйгийн зорилго нь үл мэдэгдэх чадамж , бүх зүйлээрээ Таоизмтай холбоо тогтоох юм. Таоизмын гүн ухаан нь орчлон ертөнцөд хүмүүсийн хэв, ёс заншлыг өөр өөрсдийнх нь амьдралд зохицуулан судалдаг. Дэлхий дээр тэд зохицож амьдрах байдлыг өөрсдөө саатуулж нураахгүйн тулд хэн нэгэн хүн нь үүний төлөө зориг зүтгэл, хүч чадлаа гаргаж зүтгэдэг. Таоизмууд тэрхүү хэн нэгний гол шалтгааныг нь мэддэггүй байна. Яг үнэндээ орчлон ертөнцтэй зохицоход тэднийг тодорхой байр суурь эзэлсэн байх хэрэгтэй гэж үздэг. Тиймээс энэхүү байж боолхуйц аюултай саад бэрхшээлийн замаас зайлсхийж, зорилгодоо амархан хүрч чаддаг байна.

❖ Пу

Пу нь “Хугараагүй мод” , “ Засагдаагүй мод” эсвэл бүр “ Цайлган ” гэж орчуулагддаг. Энэ нь Жианы уг зарчим ба нөгөөгөөр Вү вэйгийн төлөөх зүйрлэл юм. Пу нь цэвэр хүч чадал болон урьдаас таамаглан мэдрэхүйн бэлэг тэмдэг юм. Иймээс Таоистууд нь юм бүхэн хий хоосон эсвэл зөн совин гэж итгэдэг . Пу ихэнхдээ өөрсдийгөө эртний Таогийн үргэлжлэл хэмээн хадгалж үлддэг. Энэхүү сэтгэлгээ нь жинхэнэ байгальд итгэх итгэл үнэмшил, мэдлэг дадлагад тулгуурласан байдаг. Пугийн улсад сайхан эсвэл муухай байх нь зөв буруу гэсэн ойлголт байдаггүй. Тэнд зөвхөн цэвэр туршлага , эсвэл ухамсар болон эрх чөлөөт байдал л байдаг. Энэ нь Вү вэй улсаас үүдэлтэй улсын гол зорилго юм.

❖ Оюун санаа

Таоистууд нь эрэгтэй хүмүүс бол хорвоогийн хамгийн бага хэсэг нь юм гэж үздэг. Биеийн хэсэг нь Хятадын таван махбодьтой шууд холбоотой. Таван эрхтэн нь таван махбодьтой хамааралтай байдаг. Таоизмийн эрэгтэйчүүд нь өөрсдийнхөө мэдлэг, ур чадварыг нийтэд таниулах зорилготой байдаг. Таоизмд хятадын уугуул ардын шашин нь цаашлаад олон төрлийн ёс, мөргөл мөн тухайн мөн чанар нь хэн нэгнийх нь бие махбодь , оюун ухааныг эмчлэхэд шууд нөлөөлдөг. Тэд бас ихэвчлэн өөрсдийнхөө оюун ухаанаа дэг журамтай байдал , эсвэл хэт сэтгэлийн хөөрөлд оруулдаг. Эдгээр ерөнхий төсөөллүүд нь таоизмыг дээгүүр зиндаанд үздэг мэт санагдуулдаг. Иймд дотоод мөн чанар, оюун ухааны дасгалууд нь таоизмуудын эрүүл мэндийг сайжруулах, амьдралаа уртасгах үхэшгүй мөнх байдлын онолд хэрэглэгддэг байна.

❖ Бурхад

Хятадын уламжлалт шашин сүсэг нь олон бурхан шүтэх явдал юм. Эдгээр шүтлэгүүд нь Хятадын эзэн хааны ноёрхол , тэнгэр бурханы шатлан захирах ёснуудын хэсгүүд юм. Тэдгээрийн итгэл найдварт зааснаар хятадын тэнгэрлэг байдал тэдгээрийн үйл ажиллагааны төлөөх албан тушаалаа бууруулдаг эсвэл тушаал дэвшүүлэгдэж магадгүй гэж үздэг. Зарим шүтлэгүүд нь нэр хүнд , сүсэг бишрэлийн бурхан Гуан Ю шиг ард түмэнд амархан дэлгэрдэг. Мөргөлийн тэрхүү бүх нийтийн загвар нь маш олон хувирдаггүй зүйл байдаг , тэгсэн хэдий ч Хятадад түүхийн хугацаанд ба газарзүйн нурууны доод хавь дагуу тэрхүү бурханлаг тахилгат нь хувирдаг. Тэнд нь уг бурханы зөв бүтэц ширтэн харж байгаа санал зөрөлдөөн

байдаг. Нэрд гарсан Таоисмаас албан ёсны тэнгэрлэг байдлаараа Пийсүү Эзэн хаан гарч ирдэг. Бурханы тэрхүү тэнгэрлэг зүйл нь гурван цэвэр оньс ба Оюуны " дээдэс " Таоист ба Тэнгэрийн Мастэрсийн явцуу бүлэглэлийн Лаожун, " Эзэнтэн захирагч ноён Лао " ер нь оролцогч Лаозь бусад нууцлаг амьтан эсвэл мөнхөд дуурсагдах хүний илүү жижиг хэр хэмжээгээр үзэгддэг хэдий ч, тэдгээрт нь ерөнхийдөө хүндлэлийн зүйл байдаг. Тао-ын уламжлалт гол үзэл санаа болон өрнөдийн монтезмийн ойлголттой харьцуулагдсан гэж үздэг. Тэрхүү таоизмтай нэгдэж байгаа нь Хиндийн гол санаа, гэвч байгальд ёсоор амьжиргаатай ардууд нь хүрч чаддаг.

❖ Ёс зүйн сургаал

Таоизмийн сайн чанар бол гурван үнэт зүйлс эсвэл гурван эрх мэдэл юм. Гурван үнэт зүйлс нь хайр энэрэл, тэсвэр тэвчээр ба төлөв даруу зан юм. Эдгээр нь ихэвчлэн сайхан сэтгэл, төлөв даруу байдал гэж орчуулагддаг. Артур валэй нь тэдэнд " тэрхүү гурван дотоод журам нь бодит байдал, улс төрийн гаднах байдлыг тусгасан " гэж хэлсэн байдаг. Тэр "эзэрхэг дайн болон цаазаар авах ял", " амьдралын хэт даруу төлөв байдал" ба " эрх мэдлээ бататгах" зэрэг гурван эрх мэдлийг уялдуулан авч үзсэн байдаг.

❖ Хүйсийн харьцаа

Таоистуудын хүйсийн харьцааг авч үзвэл тэдний бие нь сайн хөгжсөн ба сэтгэлгээ бие хоёр хоорондоо эрс тэс ялгаатай өөр байдаг. Хүйс шийдвэрлэх бүрэлдэхүүн хэсэг нь хайр дурлал руу хандагдсан байдаг, тиймээс Таоизмууд биеэ барих чадварыг анхааран авч үздэг. Таоизмд хүйс нь (огт замд биш ширүүн эсвэл албадлагын) зөвхөг байгалийн жам ёсоор бий болдог. Иймд хэт их тэвчээр нь бэлгийн амьдралын тэвчээр, тэнцвэрийг алдагдуулдаг аюултай. Тиймээс эрэгтэй хүмүүс магадгүй ихсэхэд тэд өөрсдийнхөө амьдрах чадвар, эрч хүчийг эмэгтэй хүнээс авдаг гэдэгт итгэдэг. Ингэснээр тэдний амьдрах хугацаа уртсаж урт насладаг гэдгийг төр баригч нар тогтоосон. Хятадын засгийн газар нь тэрхүү Таоизмын санваартнууд бурхан шашны төлөө гэрлэлхгүй байх нь зөв гэж үздэг. Куанзен санваартнууд гэрлэхийг тэвчих ёсыг бурханы нэр дээр амладаг, гэвч Зхэнги санваартнууд олонтоо гэрлэсэн ба ерөнхийдөө гэртээ оршин суудаг байдаг. Тэднийг Санжу Таошь эсвэл " гэртээ амьдардаг таоист санваартан" гэж дууддаг. Энэхүү санжу Таошь нь хэдэн мянган арван жил байсан ба тэдгээр нь тэндхийн нутгийн хүмүүс байдаг байжээ.

❖ Тао тэ чин

Тао тэ чин ба Даодэжинг ихэвчлэн Лаозь гэж дууддаг ба энэ нь Таоизмийн түүхэнд ихээхэн ач холбогдол өгсөн. Тэрхүү хэргэм нь сонгодог утга зохиолын "Өөртөө Хүчин чадал" эсвэл "Буян" гэсэн үг. Энэ бол Лаозиар таоизмын библи сударт ач холбогдол өгсөн үг юм. Энэхүү түүх нь оюун санааны болон шашны, амьтны тухай үл итгэх хандлагын төлөө хэв маягийн хэсэг байсан гэж үздэг тухай Алан Ватц (1975), тэр маргаж байгаа пүүсүүдэд шүүмж хийх гэж эсвэл магадгүй хэзээ гэсэн хугацаанд мэдэгдэх байсан байх. Энэ нь МЭӨ 4-р зуунд Тао Си Чинг-ын хамгийн анхны бичвэрт (хулс хавтгайд зохиосон) тэмдэглэгдсэн байдаг. Энэ зан үйлийн бичвэр Таоизмын шашны уг түүхэн турш хэрэглэгдсээр ирсэн байна. Таоизм тайлбарлагч тэрхүү Тао Си Чинг-ын тухай тунгаан бодсон. Тэд өргөн дэлгэр аль аль нь

хичээлийн бас зонхилсон утга зохиолд хэлэлцэгдсэн. Үүний нийтлэг тайлбар бол "энэхүү газрын зураг, нутаг дэвсгэр байхгүй" гэсэн Корзыбскийн ойлголттой ижил төстэй. Энэхүү үгчилсэн болон нийтлэг орчуулга нь :

Таоизмууд хувирашгүй байж чадна

Үнэн замыг тодорхойлж чадна

Ердийн биш өөр нэг юм ... гэсэн байдаг.

Тао шууд утгаар нь " зам " эсвэл " зарчим " гэсэн үг ба " мөн чанар " , " тавилан " , " зарчим " , эсвэл " бодит зам " гэсэн үг ажээ. Гүн ухааны лам хувраг нар " Тао " нар бол хязгаарлалтгүй , хязгааргүй хүмүүс. **Тиймээс сул орон тоо нөгөө unteachable tao-ын тухай багшлахын хувьд тэрхүү уншигчийг базаах гэж төлөвлөгдсөн гэж нэг хараа бараа илэрхийлдэг . Tao transcendent , тод бус ба хэлбэргүй байх гэж ...-д итгэгдсэн . Хэнцэ , энэ нэр өгөгд эсвэл ангилагдаж чадахгүй . Ч уг үг " tao " Тао limiting " нэр " хийх гэж аюултай хорхой хүргэх тунгаан бодогдох болох . Нөгөө Тао Си Чинг thematically захиалга өгөгдсөнгүй . However , уг бичвэрийн тэрхүү гол сэдэв дахин дахин олонтоо дөнгөж шалихгүй ялгаатай , хувилбар нарийвчлан боловсруулах ашиглаж байгаа өөрийн санааг ойлгуулагдсан . байгалийг revolve around бас хэрхэн үүнийг олж авах гэж . Тао unnameable байх гэж хэлсэн ба асар юм бага арга нэвт гүйцэлдүүлж байгаа байдаг . Тэнд бол the tao Си Чинг-ын англи орчуулга илүүд үзсэн байдаг ямар , ба тодорхой орчуулга арга зүй хамгийн сайхан байдаг ямар гэж ширтэн харж байгаа нэлээд мэтгэлцээн . Уг Тао Си Чинг-ын янз бүрийн орчуулгын тухай хэлэлцүүлэг болон маргаан ширүүн , гүнзгий entrench-сан харууц шаардаж болж чадна .**

Уг Тао Си Чинг дээр нэн эртний тайлбар бол тэдний өөрийн амины баруун талд чухал ач холбогдолтой бичвэр . Нөгөө Хэшанг Гонг тайлбар нөгөө 2nd зуун английн сүм , ба дутахгүй болзошгүй хамгийн настай тайлбарт бичсэн болзошгүй гэхээр хамгийн их олон байсан , биеэ барьдаг . тэрхүү оролцогч хоног руу дамжигдсан байсан нөгөө Тао Си Чинг-ын энэхүү хэвлэл Нөгөө чухал ач холбогдолтой тайлбар нөгөө xiang ` er , энэхүү Тэнгэрийн Мастэрс-ын тэрхүү замаас хамгийн зөндөөн ол чухал ач холбогдолтой багц ишлэл-ын нэг , бас Ванг Бь-ын тайлбарыг багтаадаг .

❖ Зхуангзь

Энэхүү Зхуангзь гэсэн нэр нь Таоист нэртэй холбоотой, гэвч саяхан үүнийг өрнөдийн эрдэмтэд номын ертөнцөд үнэн зөв гэдэгт нь эргэлзэгдчихээд байна. Учир нь Зхуангзь ном хэвлэгдэн гарсан. Энэхүү Зхуангзь ном нь үргэлжилсэн үгийн зохиол , яруу найраг , шог болон маргааныг агуулдаг. Олон удаагийн энэхүү хэлэлцүүлгийн баталгаа ба сэдэв нь тэдгээрийн ердийн сонгодог, өрнөд философийн зөрчилтэй ба нарийн байдлыг харуулсан ном юм , тиймээс уг номлолын нэр нь (Зхэнгминг) засагдсан. Энэхүү Зхуангзийн үйл явдал нь оролцон тоглогчдын нэрсийн тоонд орох Конфукиус болно .

❖ Даозан

Даозан нь ихэвчлэн Таоист дэг жаяг юм гэж яригддаг. Энэ нь анх Жин болон Тангийн ноёрхолын хугацаанд бий болсон ба Мингийн ноёрхолын хугацаанд хэвлэн нийтлэгдсэн байна. Уг Минг нь ойролцоогоор 1500 өгүүллэгүүдийн багтаасан. Бурхан шашны Трипын уг

жишээ нь дахин байна, энэ нь " агуй " , " хиймэл агуй " гэж хоёр хуваагдсан. Тэд хамгийн өндрөөс хамгийн доод талруу нь зохиогдсон.

1. " үнэн " эсвэл " реал " -rrb- тэрхүү Зхэн хиймэл агуй-даг . Уг Шангкинг бичвэр оруулдаг .
2. -lrb- " үл ойлгогдох байдал " 玄-даг -rrb- энэхүү Ксуан хиймэл агуй-даг . Нөгөө Лингбао библи судар оруулдаг .
3. -lrb- " " 神 тааж мэд -rrb- нөгөө Шэн хиймэл агуй-даг . Энэхүү Маошан (урагшлуулж огноол-ж байгаа багтаа текст) илрүүлэх 茅山-даг .

Текст -lrb- Дàoшъ -rrb- Даошъ ерөнхийдөө энэхүү Даозанг-ын хэвлэн нийтэлсэн хувилбар зөвлөгөө ав , гэвч хүн бүртэй сонго-гүй хүр , эсвэл өвөлж авдаг , нөгөө Даозанг-д багтаасан . Эдгээр ишлэл оюутан руу багшаас үений төлөө (юмыг) өвлүүлэгдчихээд байна .

Уг Шангкинг сургуульд Таойсм scriptural судалгаа дундуур санал болгож байгаагийн уламжлал байдаг . Лавтай бичвэр олонтоо болохуйц цээжээр уншиж байгаад нэг мөнхийнтэй шагнагдах болно гэж энэ ...-д итгэгдсэн .

Adherents

Таойсц-ын уг илүү бээрсэн бол багтааж байгаа Таойсм тогт байгаа хамгаалах үзүүлэлтийн элдэв янз байхаас болж , тооцоолох бэрх . Хятадын үндэсний шашин сүсэг сургуулилж байгаа иргэд-ын уг илүү бээрсэн дөрвөн дор дөнгөж зуун сая байх гэж тогтоогдсон . олон нөгөө хамгийн олон тоотой Хятадын хүмүүс хоёр зарим замд Таойст уламжлалд нөлөөлөгдчихөөд байна . Хорь дахь саянаас болон магадгүй Хятадад дутахгүй олон шиг 400 сая руу ганцаараа Таойсц worldwide пуужин харвах бүсний энэхүү илүү осгосны төлөө үнэлэлт .

Саяхан , тэнд Таойст шашин сүсгийн нөгөө хуульчийн г.м.)-ийг сэрэг-аа-х хүч чармайлт зарим байсан . 1956-д , тэрхүү Хятадын Таойст Нийгэмлэг төлөвшигдсэн байсан , бас 1957-д албан ёсны сайшаал авсан . Энэ уг Соёлын Хувьсгалын турш Мао-ын доогуур татан буугдсан , гэвч 1980-д re-established-сан байсан . Энэхүү Нийгэмлэгийн нөгөө headquarters бол Куанзхэн-ын уг Лонгмэн мөчрийн Байиун guan , эсвэл Нүдний цагаан Үүл Сүм ,-д .

Газар зүйн хувьд , Таойсм Хятад хүмүүст суурьшуулсан бүс : өөр өөр хятадын diaspora хүй хамтлаг ба эх газар Хятад , Тайван , Малайз , Сингапур ,-д хамгийн сайн далладаг . солонгос улс , Япон улс , болон Вьетнамулс-ын энэхүү өсгөвөр нөлөөлсөн . Орчин үеийн үе хүртэл , Вьетнамулс ба том non-chinese залгаад болж байгаа , Солонгос улс бусад -lrb- Коук Бүтэн сайн өдөр хийдэг гэж жишээлбэл хардаг -rrb- татчихсан байхын тулд битгий Организэд Таойсм санагддаг . Тайванд -lrb- энэхүү хүн амны 33 % -rrb- 7.5 сая иргэд Таойсц шиг өөрсдийгөө таньдаг . Сингапур-д , тэрхүү хүн амны 8.5 % Таойст шиг өөрсдийгөө таньдаг . Тэнд бол түүнчлэн уг өрнөд хүмүүст Таойсц-ын жижиг number .

Practices

Итгэлтэй болзоход , хүнс тэжээл энэхүү өөд болсон and/or уг бурхны энэхүү мөн чанар руу тахил шиг өрж тавьсан , шиг уг Кингминг Баярын турш байж магадгүй . Энэ нядлал-сан амьтан , адил гахай болон нугас , эсвэл жимс багтааж болзошгүй . Жосс цаасны тэрхүү түймэрдэх ,-ийг эсвэл Ээ балар Банк Нотэс ,-ийг—биш цэвэр имиж шиг уг галаар идсэн ийнхүү дүр төрхийн гарч ирж таараа нөгөө авахад ,-ийг тахилгын дахин бэлтгэл шаарддаг гэвч нөгөө бодит зүйл—нөгөө спиртен дэлхийд , олдоцтой аль аль нь хийж байгаа

departedloved нэг болон биширсэн өвөг дээдэс,-ын төлөө шиг . Бусад үзүүрт , дүүрэн эсвэл дан ногоогоор хооллогч хоол түргэн харагдаж болзошгүй .

Бас тодорхой амралт дээр , гудамжны жагсаал бол . Тэдгээр бол invariably flower-covered флоац нэвтрүүлэг явуул-ж байгаа уламжлалт хөгжмийн урлаг ба firecracker шаарддаг цоглог явдал . Тэд түүнчлэн элдэв янзаар луу бүжиг ба арслан бүжиг ; -lrb- олонтоо " Найм дахь Эзэнтэн захирагч ноён " болон уг " долоо дугаартай эзэнтэн захирагч ноён "-ын -rrb- human-occupied хуруун хүүхэлдэй ; -lrb- " spirit-medium ; shaman " 童乩-сан -rrb- tongjus багтаадаг хутгатай тэдний арьс ; далдын makeup-д kungfu-practicing хүндэтгэл хамгаалагч байдаг , Бажиажианг ; бас god-images тээж байгаа palanquin-ийг зүссэн хэн . Thevarious оролцогч жүжигчин тунгаан бодсон , гэвч нэлээн асуултад уг бурхан болон гол санаагаар эзэмшсэнгүй байгүй .

-- зурхай , ЭЗЭН ХААНЫ; ХҮРЭЭЛЭН; АРАЛ; ИТАЛИ Чинг , бас divination-ын бусад бэлтгэл багтааж байгаа—fortune-telling удаан уламжлалт Таойст хөөцөлдөх нягтлан бодогдчихоод байна . Мэдиумшип түүнчлэн зарим явцуу бүлэглэлд тулгарагдсан өргөн . Тэнд бол байдгаараа planchette бичиж туурвих дундуур сургууль хийгдсэн тэрхүү spirit-writing болон -lrb- адил tongji -rrb- mediumship-ын дайчин бэлтгэл завсар хичээлийн болон нийгмийн ялгах .

Их олон Таойсц бас номын нөгөө судалгаа , шинжилгээ ба бичиж туурвихад оролцдог . Энэ хэлбэрийн taoist иргэний зарц , ахимаг насны retiree , бай эсвэл орчин цагийн цагт , их сургуулийн тэнхим-х-ын тулд хандлагатай байдаг . Шашны Таойсм-тай давхарддаг нэлээд тэнд байдаг гэсэн ч , тэнд бол олонтоо тайлбарт чухал ач холбогдолтой divergence . Үлгэрийн төлөө , Ванг Бь , -lrb- болон yijing -rrb- энэхүү Лаозь-д хамгийн өч төчнөөн нэр нөлөөтэй philosophical тайлбарлагчийн нэг , Конфукиан байсан .

илүү осгосон тулааны урлаг уламжлалын , тухайлбал t` aus Чь Ч` uan , Багуа Зханг , Далавч Чун , Won Юэн Ят Хүүе! Жуэнг , Бак Мэй Пай , Бок Фоу Пай , Яв Гонг Моон Ксинг Ыи Куан хоёр илүү асар эсвэл илүү жижиг хэр хэмжээ рүү Таойст зарчим биелэл болдог , ба зарим эмч тэдгээрийн Таойсм сургуулиж байгаагийн арга байх урлагийг тунгаан боддог .

Taoist symbols and images

-lrb- " найман trigram " -rrb- энэхүү Тайжиту -lrb- " yin ба yang " -rrb- бэлгэ тэмдэг 太極圖 адилхан сайн шиг тэрхүү баклаварын зэрэг gua 八卦 Таойст бэлгэдэлтэй хүнтэй нийлэгдсэн . Бараг бүгдээрээ Таойст байгууллага тэрхүү yin болон yang бэлгэ тэмдгийн хэрэглээ чимдэг гэсэн ч , нэг түүнчлэн confucian , neo-confucian эсвэл pan-chinese энэ дуудаж чадсан . Нөгөө yin yang нар " С "-ийг , -lrb- Хар эсвэл Улаан -rrb- yin-тай энэхүү баруун тал дээр хэвэнд оруулVivc . Нэг бол taoist байгууллага далбаа болон лого , чамархай зургадуггар давхарт , дээр оёх шиг энэ бэлгэ тэмдэг ажиглах болзошгүй эсвэл санваартны дээл рүү оё-сан . дуу dynasty эх сурвалжид зааснаар , энэ уг 10th зууны хүрээлсэн үүсдэг . Урьд өмнө , yin yang хоёр бар ба луунд бэлгэдэл болгогдсон байсан .

Taoist сүм талбай эсвэл triangular далбаа мандуулж болзошгүй . Тэд байдгаараа жишиг зураг эсвэл ер бусын бичиж туурвих онцгойлж харуул-даг болон гэх мэт сайн эд баялаг , олшролт насны хэмжээ , авчрах гэж , оруулж байгаа чиглэл тэрхүү үхгсдийн уг мөн чанарын төлөө өгч байгаа өөр өөр зориулалт биелүүлэх гэж бодогдсон Нөгөө далбаа уриа лоозон нар биеэ нөгөө бурхан эсвэл мөнхөд дуурсагдах хүний тэдгээр байж болзошгүй .

ДОЛООН одтой тахир мухир шугам хааяа үзүүлэгдсэн , -lrb- эсвэл уг Бушель (36.3 l) , уг хятадын дүйх хүн -rrb- тэрхүү галзуу хулгана төлөөлж байгаа . Энэхүү Шанг Дынасты-д

тэрхүү Хан Дынасты хугацаанд , энэ энэхүү circum-polar бурхан , Тайи-ын qus урсгал нягтлан бодогдсон байсан байхад , бурханлаг нөгөө галзуу хулгана нягтлан бодогдсон байсан байсан . Өмнөд Хятад бас Тайванд taoist сүм байн байн multi-colored вааран вааран хавтангаас хийсэн галт шувуу бас хятадын луу онцгойлж өгүүлдэг , тэдгээрийн дээврээр ойлгогдож магадгүй . Тэд бас -lrb- yin-сан байж байгаа нөгөө галт шувуутай -rrb- yin болон yang-ж байгаагийн тэрхүү зохицлыг төлөөл . холбож үзсэн бэлгэ тэмдэг бол хоёр лууны хооронд ёстой дээвэр , адилхан сайн шиг Тэнгэрийн Захирлын on the hairpin-д харагдаж болзошгүй тэрхүү дүрэлзэж байгаа урдаа барьдаг юм . ерөнхийдөө тэглээ ч гэсэн , нөгөө зохион байгуулалтаас энэ ялгаж салга ямар ч нийтийн онцлог шинж битгий хятадын taoist уран барилгад байдаг .

Relations with other religions and philosophies

Тао Де хоёр энэхүү хугацаа бол Таойсм-ын ба Конфукианисм хооронд эдлэлцсэн шашны philosophical хугацаа нар . Конфукиус-ын багш байчихсан байх гэж даасан уламжлалаар байдаг , Лаозь-руу тэрхүү Тао Си Чинг-ын нөгөө authorship хуваарилагдсан . However , энэхүү Тао Си Чинг Конфукианисм-руу хариу үйлдэл шиг үүдэн-сан гэж зарим эрдэмтэн ...-д итгэдэг . Зхуангзы , үр дагавраар уг Конфукианс болон нэрээр уг Мохисц-руу урьдчилсан алхам шиг Лаозь чулууддаг , санааны түүний " түүхэд уг confucian-mohist ёс суртахууны маргаан "-руу хариуд нь тэгж ингэж хандаж байгаа .

Ёслол бас-аар төлөхөд , өөрийн бодолтой байх болон " зэрлэг " байгалийн тэрхүү жишээний ая тал хамаарсан Конфукианисм-ын нөгөө ерөнхий авах Эхэн үеийн Таойст текст голдог . Конфукианс нийгэм гут бас чадалтай ёс зүйн удирдамжийн хэрэгцээнд тунгаан бодсон хэдийгээр , ёсорхуу ёс суртахуун Түүхийн Таойст уриалан дуудсан .

Хятадтай Буддын шашны тэрхүү орох тодорхойд Таойсм-тай , interaction ба syncretism-аар засагдсан байсан . Буддын шашны ариун судар анх ер нь " taoism " шиг харсан , энэхүү Таойст үгсийн сан ашиглаж байгаа Хятадын-тай хөрвүүлэгдсэн байсан . Чан Буддхисм тухайлбал библи судар , текст болон ч хүртэл хэлний үл итгэх байдал , дутахгүй сайн шиг " энэ хэрэглэх хугацаа " орж байгаагийн нөгөө taoist харууц нэгтгэж байгаа , Таойсм-аар өөрчлөгдсөн байсан , зориулсан . тэрхүү " every-moment " хуульчийн г.м.) хоёр . Таойсм оруулсан энэхүү Хурц амт үений хугацаанд бурхны шашны үндэс , адил сүм хийд , цагаан хоол хэрэглэх (ёс) , спиртийн хориг , хоосролын тэрхүү номлол , ба дарж байгаа ариун судар tripartite байгууллагад . Энэхүү ижилхэн цаг хугацааны хугацаанд , Чан Буддхисм Хятад Буддын шашинд хамгийн том явцуу бүлэглэл болох гэж болсон . Бурхны шашны sutra-ын илүү бээрсэн дундад зууны Дорнодын орнууд Ази тивд шийдвэрлэсэн ба Төвийн Ази тив илүү эрт Таойст ариун судраас олон тоотой материал үрчилсэн гэж Чристинэ Моллиэр дууссан .

Зуун , taoism , Конфукианисм , болон Бурхны шашны төлөө үзэл суртлын болон улс төрийн өрсөлдөгч гүнээ тэд хоёр биендээ хайртайд нөлөөлсөн . Тэд мөн зарим ижил төстэй адил үнэ , хүний төгс байдал бас сургаал ааш авирын онцолж үзэж байгаа хүмүүнлэг философи тэвэрч байгаа бүгдээрээ гурвантай хуваалцдаг . Цагт , хамгийн олон тоотой Хятад хүмүүс зарим цар хүрээ рүү бүгдээрээ гурван уламжлалтай зэрэг ойлгосон . Тэрхүү гурван сургуулийн гадаад байдал энэхүү neo-confucian сургуульд synthesise-гд-сан байад institutionalised энэ болсон .

Артхур Счопэнхауэр Георг Вилхэлм Фриэдрич Хэжл хоёр аль аль нь Таойсм-ын зохиосон .

Мирза Тахир Ахмад , түүний номд тэрхүү Ахмадийя Муслим Хамтын Нийгэмлэгийн уг дөрөвдүгээр Калиф Илрүүлэх , Рашиналиты , Мэдлэг профэц-руу өөрийгөө харуул-сан , аажмаар өнөөдөр харагдсан юунд зөндөөн ол зуунаар алийн энэхүү зурвас бичиг deteriorate-сан . Үүний хугацаанд тэр Жудайсм , Христосын шашин болон Лалын шашин тийм бусад уламжлалт шашин сүсэгтэй нөгөө хятадын уламжлалт шашин сүсэг бас Таойсм холбож үздэг .

Taoism

Taoism (also spelled **Daoism**) refers to a philosophical or religious tradition in which the basic concept is to establish harmony with the Tao (道), which is the mechanism of everything that exists. The word "Tao" (or "Dao", depending on the romanization scheme) is usually translated as "way", "path" or "principle", although the word literally means "nature" as in the nature of all things as well as the natural world. Taoism had not only a profound influence on the culture of China, but also on neighboring countries. While the philosophical Taoism is not institutionalized, the religious Taoism is institutionalized and present in multiple countries. Taoist philosophy is deeply rooted in contemporary China, and is an unavoidable part of modern Chinese life. Taoist propriety and ethics emphasize the Three Jewels of the Tao: compassion, moderation, and humility, while Taoist thought generally focuses on nature, the relationship between humanity and

the cosmos (天人相应); health and longevity; and wu wei (action through inaction). Harmony with the Universe, or the source thereof (Tao), is the intended result of many Taoist rules and practices. Reverence for ancestor spirits and immortals is common in popular Taoism. Organized Taoism distinguishes its ritual activity from that of the folk religion, which some professional Taoists (*Dàoshi*) view as debased. Chinese alchemy (including Neidan), astrology, cuisine, Zen Buddhism, several Chinese martial arts, traditional Chinese medicine, feng shui, and many styles of qigong have been intertwined with Taoism throughout history.

Spelling and pronunciation

English-speakers ongoingly debate the preferred romanization of the words “Daoism” and “Taoism”. The root Chinese word 道 “way, path” is romanized *tao* in the older Wade–Giles system and *dào* in the modern Pinyin system. In linguistic terminology, English *Taoism*/*Daoism* is a calque formed from the Chinese loanword *tao*/*dao* 道 “way; route; principle” and the native suffix *-ism*. The sometimes heated arguments over *Taoism* vs. *Daoism* involve sinology, phonemes, loanwords, and politics – not to mention whether *Taoism* should be pronounced /ˈtɑʊ.ɪzəm/ or /ˈdɑʊ.ɪzəm/. *Daoism* is consistently pronounced /ˈdɑʊ.ɪzəm/, but English speakers disagree whether *Taoism* should be /ˈdɑʊ.ɪzəm/ or /ˈtɑʊ.ɪzəm/. In theory, both Wade-Giles *tao* and Pinyin *dao* are articulated identically, as are *Taoism* and *Daoism*. An investment book titled *The Tao Jones Averages* (a pun on the Dow Jones Indexes) illustrates this /dɑʊ/

pronunciation’s widespread familiarity. In speech, *Tao* and *Taoism* are often pronounced /ˈtɑʊ/ and ˈtɑʊ.ɪzəm/, reading the Chinese unaspirated lenis (“weak”) /t/ as the English voiceless stop consonant /t/. Lexicography shows American and British English differences in pronouncing *Taoism*. A study of major English dictionaries published in Great Britain and the United States found the most common *Taoism* glosses were /tɑʊ.ɪzəm/ in British sources and /dɑʊ.ɪzəm, tɑʊ.ɪzəm/ in American ones.

Categorization

There is debate over how, and whether, Taoism should be categorized. Livia Kohn divided it into the following three categories:

1. Philosophical Taoism (*Daojia* (Pinyin: *Dàojiā*) 道家) – A philosophical school based on the texts *Dao De Jing* (道德經) and *Zhuangzi* (莊子);
2. Religious Taoism (*Daojiao* (Pinyin: *Dàojiào*) 道教) – A family of organized Chinese religious movements originating from the Celestial Masters movement during the late Han Dynasty and later including the “Orthodox” (*Zhengyi* 正一) and “Complete Reality” (*Quanzhen* 全真) sects, which claim lineages going back to Lao Zi (老子) or Zhang Daoling in the late Han Dynasty;
3. Folk Taoism – The Chinese folk religion.

This distinction is complicated by hermeneutic (interpretive) difficulties in the categorization of Taoist schools, sects and movements. Some scholars believe that there is no distinction between Daojia and Daojiao. According to Kirkland, “most scholars who have seriously studied Taoism, both in Asia and the West, have finally abandoned the simplistic dichotomy of *Tao-chia* and *Tao-chiao*, ‘philosophical Taoism’ and ‘religious Taoism.’ Hansen states that the identification of “Taoism” as such first occurred in the early Han Dynasty when *dao-jia* was identified as a single school. The writings of Laozi and Zhuangzi were linked together under this single tradition during the Han Dynasty, but notably not before. It is unlikely that Zhuangzi was familiar with the text of

the Daodejing. Additionally, Graham states that Zhuangzi would not have identified himself as a Taoist, a classification that did not arise until well after his death. Taoism does not fall strictly under an umbrella or a definition of an organized religion like the Abrahamic traditions, nor can it purely be studied as the originator or a variant of Chinese folk religion, as much of the traditional religion is outside of the tenets and core teachings of Taoism. Robinet asserts that Taoism is better understood as a way of life than as a religion, and that its adherents do not approach or view Taoism the way non-Taoist historians have done. Henri Maspero noted that many scholarly works frame Taoism as a school of thought focused on the quest for immortality.

History

White Cloud Monastery, Beijing

Some forms of Taoism may be traced to prehistoric folk religions in China that later coalesced into a Taoist tradition. Laozi is traditionally regarded as the founder of Taoism and is closely associated in this context with “original”, or “primordial”, Taoism. Laozi received imperial recognition as a divinity in the mid-2nd century BCE. Taoism gained official status in China during the Tang Dynasty, whose emperors claimed Laozi as their relative. Several Song emperors, most notably Huizong, were active in promoting Taoism, collecting Taoist texts and publishing editions of the Daozang. Aspects of Confucianism, Taoism, and Buddhism were consciously synthesized in the Neo-Confucian school, which eventually became Imperial orthodoxy for state bureaucratic purposes. The Qing Dynasty, however, much favored Confucian classics over Taoist works. During the 18th century, the imperial library was constituted, but excluded virtually all Taoist books. By the beginning of the 20th century, Taoism had fallen much from favor (for example, only one complete copy of the Daozang still remained, at the White Cloud Monastery in Beijing). Taoism is one of five religions recognized by the People’s Republic of China and regulates its activities through a state bureaucracy (the China Taoist Association).

Beliefs

A Taoist Temple in Taiwan, showing elements of the Jingxiang religious practice and sculptures of Dragon and Lion guardians. Taoist beliefs include teachings based on revelations from various sources. Therefore, different branches of Taoism often have differing beliefs, especially concerning nature. Nevertheless, there are certain core beliefs that nearly all the sects share.^[1] These relate to the symbology of the Tai-Chi, or Yin Yang symbol, and the notion of wu-wei (action through inaction) which seek to counterbalance Yin with Yang at every opportunity. Generally speaking, Taoists believe in embodiment and pragmatism, engaging practice to actualize the natural order within themselves. Also, they believe that life should be peaceful and filled with joy.

Principles

Taoist theology emphasizes various themes found in the Daodejing and Zhuangzi, such as naturalness, vitality, peace, “non-action” (wu wei, or “effortless effort”—see below), emptiness (refinement), detachment, flexibility, receptiveness, spontaneity, the relativism of human ways of life, ways of speaking and guiding behavior.

Tao

Tao literally means "way", but can also be interpreted as road, channel, path, doctrine, or line. Wing-tsit Chan stated that Tao meant a system of morality to Confucianists, but that it meant the natural, eternal, spontaneous, indescribable way things began and pursued their course to Taoists. Hansen disagrees that these were separate meanings and attributes. Cane asserts Tao can be roughly stated to be the *flow of the universe*, or the force behind the natural order, equating it with the influence that keeps the universe balanced and ordered. Martinson says that Tao is associated with nature, due to a belief that nature demonstrates the Tao. The flow of *qi*, as the essential energy of action and existence, is often compared to the universal order of Tao. Tao is compared to *what it is not*, which according to Keller is similar to the negative theology of Western scholars. It is often considered to be the source of both existence and non-existence. LaFargue asserts that Tao is rarely an object of worship, being treated more like the Indian concepts of atman and dharma.

De (Te)

Tao is also associated with the complex concept of *De* (德) "power; virtue; integrity", that is, the active expression of Tao. *De* is the active living, or cultivation, of that "way". (*De* is also spelled 'Teh' or 'Te' in some transliteration schemes)

Wu wei

Wu wei (simplified Chinese: 无为; traditional Chinese: 無為; pinyin: *wúwéi* or Chinese: 無為) is a central concept in Taoism. The literal meaning of *wu wei* is "without action". It is often expressed by the paradox *wei wu wei*, meaning "action without action" or "effortless doing". The practice and efficacy of *wu wei* are fundamental in Taoist thought, most prominently emphasized in philosophical Taoism. The goal of *wu wei* is alignment with Tao, revealing the soft and invisible power within all things. It is believed by Taoists that masters of *wu wei* can observe and follow this invisible potential, the innate in-action of the Way. In ancient Taoist texts, *wu wei* is associated with water through its yielding nature. Taoist philosophy proposes that the universe works harmoniously according to its own ways. When someone exerts their will against the world, they disrupt that harmony. Taoism does not identify one's will as the root problem. Rather, it asserts that one must place their will in harmony with the natural universe. Thus, a potentially harmful interference is to be avoided, and in this way, goals can be achieved effortlessly.

Pu

Pu (simplified Chinese: 朴; traditional Chinese: 樸; pinyin: *pǔ, pú*; Wade-Giles: *p'u*; lit. "uncut wood") is translated "uncarved block", "unhewn log", or "simplicity". It is a metaphor for the state of *wu wei* (無為) and the principle of *jian* (儉). It represents a passive state of receptiveness. *Pu* is a symbol for a state of pure potential and perception without prejudice. In this state, Taoists believe everything is seen as it is, without preconceptions or illusion. *Pu* is usually seen as keeping oneself in the primordial state of *tao*. It is believed to be the true nature of the mind, unburdened by knowledge or experiences. In the state of *pu*, there is no right or wrong, beautiful or ugly. There is only pure experience, or awareness, free from learned labels and definitions. It is this state of being that is the goal of following *wu wei*.

Spirituality : Further information: Taoism and death

Taoists believe that man is a microcosm for the universe. The body ties directly into the Chinese five elements. The five organs correlate with the five elements, the five directions and the seasons. Akin to the Hermetic maxim of "as above, so below", Taoism posits that man may gain knowledge

of the universe by understanding himself. In Taoism, even beyond Chinese folk religion, various rituals, exercises, and substances are said to positively affect one's physical and mental health. They are also intended to align oneself spiritually with cosmic forces, or enable ecstatic spiritual journeys. These concepts seem basic to Taoism in its elite forms. Internal alchemy and various spiritual practices are used by some Taoists to improve health and extend life, theoretically even to the point of physical immortality.

Eschatology

Pantheon

Laozi depicted as a Taoist teacher

Further information: Category:Chinese deities The traditional Chinese religion is polytheistic. Its many deities are part of a heavenly hierarchy that mirrors the bureaucracy of Imperial China. According to their beliefs, Chinese deities may be promoted or demoted for their actions. Some deities are also simply exalted humans, such as Guan Yu, the god of honor and piety. The particular deities worshipped vary according to geographical regions and historical periods in China, though the general pattern of worship is more constant. There are disagreements regarding the proper composition of this pantheon.^[50] Popular Taoism typically presents the Jade Emperor as the official head deity. Intellectual ("elite") Taoists, such as the Celestial Masters sect, usually present Laozi (*Laojun*, "Lord Lao") and the

Three Pure Ones at the top of the pantheon of deities. While a number of immortals or other mysterious figures appear in the *Zhuangzi*, and to a lesser extent in the *Tao Te Ching*, these have generally not become the objects of worship. Traditional conceptions of Tao are not to be confused with the Western concepts of theism and monotheism. Being one with the Tao does not indicate a union with an eternal spirit in the Hindu sense, but rather living in accordance with nature.

Ethics

For more details on this topic, see Three Treasures (Taoism).

The Three Jewels, or Three Treasures, (Chinese: 三寶; pinyin: sānbǎo; Wade-Giles: san-pao) are basic virtues in Taoism. The Three Jewels are compassion, moderation, and humility. They are also translated as kindness, simplicity (or the absence of excess), and modesty. Arthur Waley describes them as "[t]he three rules that formed the practical, political side of the author's teaching". He correlated the Three Treasures with "abstention from aggressive war and capital punishment", "absolute simplicity of living", and "refusal to assert active authority".

Sexuality : See also: Taoist sexual practices

In the Taoist view of sexuality the body is viewed as a positive asset, and mind and body are not set in contrast or opposition with each other. Sex is treated as a vital component to romantic love; however, Taoism emphasizes the need for self-control and moderation. In Taoism, sex can be encouraged however only where natural (not rough or forced in any way). Complete abstinence is frequently treated as equally dangerous as excessive sexual indulgence. Taoists believe that a man may increase and nourish his own vitality by bringing a woman to orgasm. The female's orgasm activates and strengthens her *jing*, which has a nourishing and balancing effect on that of the male. The energy released during either one's orgasm can be harnessed and led up the Governor vessel/channel to nourish the brain, for additional benefit to the longevity of that partner. The Chinese government prefers the celibate model of Buddhism for Taoist clergy. Quanzhen clergy take vows of celibacy, but Zhengyi clergy are often married, and often reside at home.

They are called *sanju Taoshi*, or “Taoist priests who live at home.” Numbering in the tens of thousands, the *sanju Taoshi* perform rituals for their local communities.

Texts

Taoist Priest in Macau, February 2006

Tao Te Ching : See also: Tao Te Ching

The *Tao Te Ching*, or *Daodejing*, also often called *Laozi*, is widely regarded to be the most influential Taoist text. The title means “The Classic of the Way and Its Power or Virtue”. It is a foundational scripture of central importance in Taoism purportedly written by Laozi. However, the authorship and precise date that it was written is still the subject of debate. Alan Watts (1975) held that this view was part of an academic fashion for skepticism about historical spiritual and religious figures, arguing that not enough would be known for years, or possibly ever, to make a firm judgment. The earliest text of the *Tao Te Ching* that’s been excavated (written on bamboo tablets) dates back to the late 4th century BC. It has been used as a ritual text throughout the history of religious Taoism. Taoist commentators have deeply considered the opening lines of the *Tao Te Ching*. They are widely discussed in both academic and mainstream literature. A common interpretation is similar to Korzybski’s observation that “the map is not the territory”. The opening lines, with literal and common translation, are:

道可道，非常道。（Tao (way or path) can be said, not constant/regular/persistent way)
“The Way that can be described is not the true Way.”
名可名，非常名。（names can be named, not usual names)
“The Name that can be named is not the constant Name.”

Tao literally means “path” or “way” and can figuratively mean “essential nature”, “destiny”, “principle”, or “true path”. The philosophical and religious “Tao” is infinite, without limitation. One view states that the paradoxical opening is intended to prepare the reader for teachings about the unteachable Tao. Tao is believed to be transcendent, indistinct and without form. Hence, it cannot be named or categorized. Even the word “Tao” can be considered a dangerous temptation to make *Tao* a limiting “name”. The Tao Te Ching is not thematically ordered. However, the main themes of the text are repeatedly expressed using variant formulations, often with only a slight difference.^[64] The leading themes revolve around the nature of Tao and how to attain it. Tao is said to be unnameable and accomplishing great things through small means. There is significant debate regarding which English translation of the Tao Te Ching is preferred, and which particular translation methodology is best. Discussions and disputes about various translations of the Tao Te Ching can become acrimonious, involving deeply entrenched views. Ancient commentaries on the Tao Te Ching are important texts in their own right. The *Heshang Gong* commentary was most likely written in the 2nd century CE, and as perhaps the oldest commentary, contains the edition of the Tao Te Ching that was transmitted to the present day. Other important commentaries include the Xiang’er, one of the most important texts from the Way of the Celestial Masters, and Wang Bi’s commentary.

Zhuangzi

The Zhuangzi (莊子) is traditionally attributed to a Taoist sage of the same name, but this has recently been disputed in western academia. Zhuangzi also appears as a character in the book’s narrative. The Zhuangzi contains prose, poetry, humour and disputation. The book often is seen as complex and paradoxical as the arguments and subjects of discussion are not those common to

classical Western philosophy, such as the doctrine of Name Rectification (Zhengming) and correctly making “this/not-this” distinctions (shi/fei). Among the cast of characters in the Zhuangzi’s stories is Confucius.

Daozang

The Daozang (道藏, *Treasury of Tao*) is sometimes referred to as the Taoist canon. It was originally compiled during the Jin, Tang, and Song dynasties. The version surviving today was published during the Ming Dynasty. The Ming *Daozang* includes almost 1500 texts. Following the example of the Buddhist Tripitaka, it is divided into three *dong* (洞, “caves”, “grottoes”). They are arranged from “highest” to “lowest”:

1. The Zhen (“real” or “truth” 真) grotto. Includes the Shangqing texts.
2. The Xuan (“mystery” 玄) grotto. Includes the Lingbao scriptures.
3. The Shen (“divine” 神) grotto. Includes texts predating the Maoshan (茅山) revelations.

Daoshi (Dàoshi) generally do not consult published versions of the Daozang, but individually choose, or inherit, texts included in the Daozang. These texts have been passed down for generations from teacher to student. The Shangqing school has a tradition of approaching Taoism through scriptural study. It is believed that by reciting certain texts often enough one will be rewarded with immortality.

Other texts : See also: Mozi

While the Tao Te Ching is most famous, there are many other important texts in traditional Taoism including Mohism. *Taishang Ganying Pian* (“Treatise of the Exalted One on Response and Retribution”) discusses sin and ethics, and has become a popular morality tract in the last few centuries. It asserts that those in harmony with Tao will live long and fruitful lives. The wicked, and their descendants, will suffer and have shortened lives. Both the Taiping Jing (“Scripture on Great Peace”) and the Baopuzi (“Book of the Master Who Keeps to Simplicity”) contain early alchemical formulas that early Taoists believed could lead to immortality.

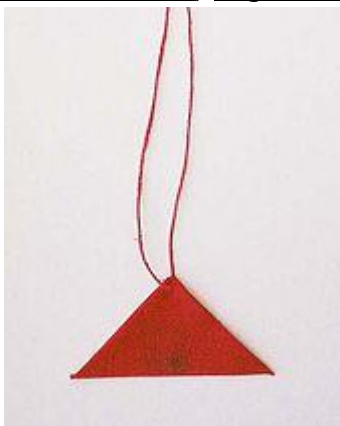
Adherents

The number of Taoists is difficult to estimate, due to a variety of factors including defining Taoism. The number of people practicing Chinese folk religion is estimated to be just under four hundred million. Most Chinese people and many others have been influenced in some way by Taoist tradition. Estimates for the number of Taoists worldwide range from twenty million and possibly to as many as 400 million in China alone. Recently, there have been some efforts to revive the practice of Taoist religion. In 1956, the Chinese Taoist Association was formed, and received official approval in 1957. It was disbanded during the Cultural Revolution under Mao, but re-established in 1980. The headquarters of the Association are at Baiyun guan, or White Cloud Temple, of the Longmen branch of Quanzhen. Geographically, Taoism flourishes best in regions populated by Chinese people: mainland China, Taiwan, Malaysia, Singapore, and various Chinese diaspora communities. Taoist literature and art has influenced the cultures of Korea, Japan, and Vietnam. Organized Taoism seems not to have attracted a large non-Chinese following, except in Korea (e.g. see Kouk Sun Do) and Vietnam, until modern times. In Taiwan 7.5 million people (33% of the population) identify themselves as Taoists. In Singapore, 8.5% of the population identify themselves as Taoist. There are also small numbers of Taoists in the Western world.

Practices

Taoist charm from Tien Hau Temple in San Francisco

At certain dates, food may be set out as a sacrifice to the spirits of the deceased and/or the gods, such as during the Qingming Festival. This may include slaughtered animals, such as pigs and ducks, or fruit. Another form of sacrifice involves the burning of Joss paper, or Hell Bank Notes, on the assumption that images thus consumed by the fire will reappear—not as a mere image, but as the actual item—in the spirit world, making them available for revered ancestors and departed loved ones. At other points, a vegan diet or full fast may be observed. Also on particular holidays, street parades take place. These are lively affairs which invariably involve firecrackers and flower-covered floats broadcasting traditional music. They also variously include lion dances and dragon dances; human-occupied puppets (often of the “Seventh Lord” and “Eighth Lord”); tongji (童乩 “spirit-medium; shaman”) who cut their skin with knives; Bajiajiang, which are Kungfu-practicing honor guards in demonic makeup; and palanquins carrying god-images. The various participants are not considered performers, but rather possessed by the gods and spirits in question. Fortune-telling—including astrology, I Ching, and other forms of divination—has long been considered a traditional Taoist pursuit. Mediumship is also widely encountered in some sects. There is an academic and social distinction between martial forms of mediumship (such as tongji) and the spirit-writing that is typically practiced through planchette writing. Many Taoists also participate in the study, analysis and writing of books. Taoists of this type tend to be civil servants, elderly retirees, or in modern times, university faculty. While there is considerable overlap with religious Taoism, there are often important divergences in interpretation. For example, Wang Bi, one of the most influential philosophical commentators on the Laozi (and Yijing), was a Confucian. A number of martial arts traditions, particularly T'ai Chi Ch'uan, Bagua Zhang, Wing Chun, Won Yuen Yat Hey Jueng, Bak Mei Pai, Bok Fou Pai, Yaw Gong Moon and Xing Yi Quan, embody Taoist principles to a greater or lesser extent, and some practitioners consider their art to be a means of practicing Taoism.

Taoist symbols and images

A Chinese dragon at the Mengjia Longshan Temple in Taipei

The Taijitu (“yin and yang”) symbol 太極圖 as well as the Ba gua 八卦 (“Eight Trigrams”) are associated with Taoist symbolism. While almost all Taoist organizations make use of the yin and yang symbol, one could also call it Confucian, Neo-Confucian or pan-Chinese. The yin and yang make an “S” shape, with yin (Black or Red) on the right. One is likely to see this symbol as decorations on Taoist organization flags and logos, temple floors, or stitched into clerical robes. According to Song Dynasty sources, it originated around the 10th century. Previously, yin and yang were symbolized by a tiger and dragon. Taoist temples may fly square or triangular flags. They typically feature mystical writing or diagrams and are intended to fulfill various functions including providing guidance for the spirits of the dead, to bring good fortune, increase life span, etc. Other flags and banners may be those of the gods or immortals themselves. A zigzag with seven stars is sometimes displayed, representing the Big Dipper (or the Bushel, the Chinese equivalent). In the Shang Dynasty the Big Dipper was considered a deity, while during the Han Dynasty, it was considered a qi path of the circumpolar god, Taiyi. Taoist temples in southern China and Taiwan may often be identified by their roofs, which feature Chinese dragons and phoenix made from multi-colored ceramic tiles. They also stand for the harmony of yin and yang (with the phoenix being yin). A related symbol is the flaming pearl which may be seen on such roofs between two

dragons, as well as on the hairpin of a Celestial Master. In general though, Chinese Taoist architecture has no universal features that distinguish it from other structures.

Relations with other religions and philosophies

Confucianism, Taoism, and Buddhism are one, a painting in the *litang style* portraying three men laughing by a river stream, 12th century, Song Dynasty. The terms Tao and De are religious and philosophical terms shared between Taoism and Confucianism. The authorship of the Tao Te Ching is assigned to Laozi, who is traditionally held to have been a teacher of Confucius. However, some scholars believe the Tao Te Ching arose as a reaction to Confucianism. Zhuangzi, reacting to the Confucian-Mohist ethical disputes in his "history of thought", casts Laozi as a prior step to the Mohists by name and the Confucians by implication. Early Taoist texts reject the basic assumptions of Confucianism which relied on rituals and order, in favour of the examples of "wild" nature and individualism. Historical Taoists challenged conventional morality, while Confucians considered society debased and in need of strong ethical guidance. The entry of Buddhism into China was marked by interaction and syncretism, with Taoism in particular. Originally seen as a kind of "foreign Taoism", Buddhism's scriptures were translated into Chinese using the Taoist vocabulary. Chan Buddhism was particularly modified by Taoism, integrating distrust of scripture, text and even language, as well as the Taoist views of embracing "this life", dedicated practice and the "every-moment". Taoism incorporated Buddhist elements during the Tang period, such as monasteries, vegetarianism, prohibition of alcohol, the doctrine of emptiness, and collecting scripture in tripartite organisation. During the same time, Chan Buddhism grew to become the largest sect in Chinese Buddhism. Christine Mollier concluded that a number of Buddhist sutras found in medieval East Asia and Central Asia adopted many materials from earlier Taoist scriptures. Ideological and political rivals for centuries, Taoism,

Confucianism, and Buddhism deeply influenced one another. They also share some similar values, with all three embracing a humanist philosophy emphasizing moral behavior and human perfection. In time, most Chinese people identified to some extent with all three traditions simultaneously. This became institutionalised when aspects of the three schools were synthesised in the Neo-Confucian school.

Georg Wilhelm Friedrich Hegel and Arthur Schopenhauer both wrote of Taoism.

Mirza Tahir Ahmad, the fourth Caliph of the Ahmadiyya Muslim Community in his book Revelation, Rationality, Knowledge & Truth sees Taoism in its earliest form as a monotheistic religion divinely revealed to Prophets, the message of which gradually deteriorated over many centuries into what is seen today. In terms of this he relates Taoism and other Chinese traditional religions with other traditional Religions such as Judaism, Christianity and Islam.